

STS de 22 de setembre de 2025, recurs 7371/2023

*Els triennis reconeguts i consolidats com a personal laboral abans de la reforma de la Llei 70/1978 han de continuar abonant-se en la quantia vigent en el moment de la seva perfecció, sense que pugui aplicar-s'hi retroactivament la nova regulació* (accés al text de la sentència)

El litigi versa sobre la quantia aplicable als triennis reconeguts com a personal laboral a un empleat públic que posteriorment va adquirir la condició de funcionari de carrera, així com si la modificació de l'art. 2 de la Llei 70/1978, operada per la Llei 11/2020, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2021, permetia limitar, a partir de l'1 de gener de 2021, l'import dels triennis ja consolidats.

El recurrent reclamava continuar percebent els triennis en la mateixa quantia en què es van consolidar com a personal laboral, mentre que l'Administració sostenia que, des de l'entrada en vigor de la reforma legal, havien d'abonar-se segons la quantia pròpia del cos funcional.

L'interès cassacional rau en **determinar si relació amb el principi d'irretroactivitat de les normes, pot limitar-se l'abonament dels triennis ja consolidats en l'àmbit laboral a l'import vigent en el moment de la seva perfecció** (fins al 31 de desembre de 2020), en aplicació de l'art. 2 de la Llei 70/1978, en la redacció donada per la disposició final segona de la Llei 11/2020.

Aquesta qüestió té transcendència general perquè afecta un nombre elevat d'empleats públics que han accedit a la funció pública després d'haver prestat serveis com a personal laboral.

La normativa d'aplicació van ser els arts. 1 i 2 de la Llei 70/1978, de 26 de desembre, de reconeixement de serveis previs en l'Administració Pública, així com la disposició final segona de la Llei 11/2020, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2021 i el principi constitucional d'irretroactivitat de les normes desfavorables (art. establert a l'art. 9.3 CE, així com la Llei 47/2003, General Pressupostària, en relació amb el termini de prescripció de quatre anys dels drets econòmics).

El Tribunal Suprem va reiterar i consolidar la seva doctrina prèvia recollida, per exemple en la STS de febrer de 2024 i STS de 23 de juny de 2025. En aquest sentit va establir els criteris següents:

Respecte **el règim jurídic aplicable va indicar que és el vigent en el moment del reconeixement dels serveis previs, no el de la data de cada pagament mensual posterior**.

Si els serveis prestats com a personal laboral van ser reconeguts abans de l'entrada en vigor de la Llei 11/2020, la reforma no és aplicable a aquests triennis.

Per tant, **els triennis consolidats en l'etapa laboral constitueixen un dret ja perfeccionat, no una mera expectativa**. La seva quantia forma part del contingut essencial del dret reconegut.

Per la seva part, la Llei 11/2020 no contempla cap disposició transitòria i no preveu expressament la seva aplicació a triennis ja reconeguts. En conseqüència, només pot

desplegar efectes "pro futur", és a dir, respecte de nous triennis que es reconeguin després de la seva entrada en vigor.

Aplicar la nova quantia als triennis ja consolidats suposaria una aplicació retroactiva no permesa, contrària al principi de seguretat jurídica.

**El Tribunal Suprem va rebutjar que cada mensualitat constitueixi un nou dret econòmic independent, i va afirmar que el dret al trienni neix amb la prestació del servei durant tres anys i que el pagament mensual és només l'execució d'un dret ja adquirit, no el seu naixement o revisió constant.** Va reconèixer el dret del recurrent a percebre els triennis en la mateixa quantia que tenien quan es van consolidar com a personal laboral, amb les corresponents revaloracions pressupostàries.